
KLANKBORD
Protestants Informatieblad Uden-Veghel
(juli/augustus/september 2011)
42^e jaargang, nummer 6

EERSTVOLGENDE VERSCHIJNINGSDATUM: 10 september 2011

KOPIJ INLEVEREN VOOR: 27 augustus 2011

e-mail adres: **kopij_klankbord@hotmail.com**
voor kopijadressen : zie laatste pagina

UDEN

zo.	10 juli	10.00 u.	ds. H.J. Veltkamp
zo.	17 juli		gezamenlijke dienst in Veghel
zo.	24 juli	10.00 u.	mevr. L. Oosten – Bouman
zo.	31 juli		gezamenlijke dienst in Veghel
zo.	07 aug.	10.00 u.	ds. H.J. Veltkamp
zo.	14 aug.		gezamenlijke dienst in Veghel
zo.	21 aug.	10.00 u.	ds. H.J. Veltkamp
zo.	28 aug.	10.00 u.	ds. D.R. van der Vaart
zo.	04 sept.		Zie kader
zo.	11 sept.	10.00 u.	ds. D.R. van der Vaart

**Gezamenlijke Startdienst in het Kerkelijk Centrum te Uden op
zondag 4 september, aanvang 10.00 u.
voorganger ds. D.R. v.d. Vaart**

VEGHEL

zo.	10 juli	10.00 u.	dr. J.G.B. Jansen	(Deurne)
zo.	17 juli	10.00 u.	ds. D.R. van der Vaart,	viering Heilig Avondmaal
zo.	24 juli		gezamenlijke dienst in Uden	
zo.	31 juli	10.00 u.	ds. H.J. Veltkamp	
zo.	07 aug.		gezamenlijke dienst in Uden	
zo.	14 aug.	10.00 u.	mevr. H. van Beusekom	
zo.	21 aug.		gezamenlijke dienst in Uden	
zo.	28 aug.	10.00 u.	mevr. L. Oosten - Bouman	
zo.	04 sept.		Zie kader	
zo.	11 sept.	10.00 u.	ds. H.J. Veltkamp	

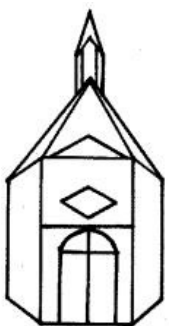
Van de redactie

Als je het verhaaltje van ds. Veltkamp leest over het ontstaan van ons schrift, durf ik bijna niet aan dit stukje te beginnen. Wat hebben wij het als redactieleden toch gemakkelijk. Gewoon wat woordjes op een toetsenbord intikken. Ja, maar dan Adam en niet te vergeten Mozes. Met bijlen woorden in rotsen hakken. Maar alle gekheid op een stokje. Het Klankbord is er weer, gewoon gedrukt op papier en met een mooie kaft, of niet soms? Laat het ons weten.

Een afwisselende inhoud. Zoals over de Lopend Vuurdiensten, de pinksterdienst, over de komende rommelmarkt, over diverse maatschappelijke stages en natuurlijk over de vakantie. Namens de redactie: een hele fijne, veilige en gezellige vakantie toegewenst. Als u niet weet wat u aan bagage wilt of moet meenemen, lees het gedicht Bagage maar eens. En, we hebben het al eerder geopperd, als u in uw vakantie een kerk bezoekt en u ontdekt er iets waar we hier als kerk ook iets mee kunnen, schrijf het eens op. Afgesproken?

Aad Begemann.

Adres: Hoofdstraat 53
tel.: 0413 - 351559

Mededelingen van ds. Henk Veltkamp

De bel voor de laatste ronde

Vier jaar geleden, om precies te zijn op 17 juni 2007, werd ik bevestigd als predikant van onze kerk. Voor Veghel én Uden, werd er met nadruk bij gezegd. Met als pastorale taakverdeling: in eerste instantie voor Veghel, zoals collega Dick van der Vaart voor Uden, en samen voor het geheel. Mijn contract was voor vier jaar, en voor de helft van de werktijd.

Inmiddels zijn die vier jaar om. Veel is er die afgelopen jaren gebeurd. Onder de voortvarende leiding van beide wijkkerkenraden en Algemene Kerkenraad, daarbij weer geholpen, gestimuleerd en geïnspireerd door een bekwame en hardwerkende Commissie Toekomst, kwamen we vorig jaar tot één Protestantse Kerk van Uden – Veghel, met één kerkenraad, twee kerkgebouwen, en - na mijn vertrek - één predikantsplaats.

Volgens de oorspronkelijke afspraak had ik dus vorige maand afscheid zullen nemen. Maar zoals u weet, vroeg de Kerkenraad afgelopen najaar of ik nog één jaar wilde verlengen. Dat wilde ik wel, en zo hebben we nu dus nog één jaar samen te gaan.

Maar de bel voor de laatste ronde is inmiddels dus wel gegaan. En daarom schrijf ik dit stukje. Want ik wil ook dit laatste jaar graag nog zoveel mogelijk doen, en ook zo zinvol en doelgericht mogelijk in uw midden werken.

Dat betekent natuurlijk in de eerste plaats het gewone predikantswerk: kerkdiensten, pastoraat, diaconaat, vorming en toerusting, oecumene, en al het beleids- en organisatie werk dat

daarvoor nodig is. Maar daarnaast wil ik dit laatste jaar graag óók tijd inruimen voor tja, hoe moet ik dat nou omschrijven?

Volgens mij zijn er onder de lezers van dit stukje mensen die wel eens denken (of gedacht hebben): ik zou wel eens in alle rust met de dominee willen praten. Bijvoorbeeld vanwege een vraag waar u al een poos mee bezig bent. Of vanwege een lastige knoop in uw leven waarvan u denkt: misschien moet ik daar toch eens met iemand over praten. Kortom, vanwege die dingen die je eigenlijk maar liever voor je uit schuift.

Dan is het goed om te weten dat dominees ook opgeleid en getraind zijn om mensen te helpen bij, laat ik maar zeggen, het broodnodige onderhoudswerk aan ons leven. Er blijkt in de praktijk bij velen van ons nogal wat achterstallig onderhoud te zijn. De auto krijgt regelmatig wel z'n beurt, en anders kom je dat bij de APK wel tegen. Maar met onszelf gaan we vaak heel wat minder zorgvuldig om. Terwijl ook een mens alleen maar blijft lopen bij voldoende onderhoud, naar lichaam én geest. Voor lichamelijk onderhoud weten we de weg naar de dokter wel, als het nodig is. Overig onderhoudswerk blijft vaak liggen. Of we denken: ach, laat maar, dat komt ooit wel. Of: dat moet ik zelf maar uitzoeken.

Natuurlijk, het belangrijkste moet je wel *zelf* doen. maar je hoeft het niet *alléén* te doen. Dus waarom zou u niet eens bellen of mailen voor een afspraak? Ik kom er graag voor.

ds Henk Veltkamp

De gebedsmuur van Pinksteren

Voordat ik predikant in Veghel/Uden werd, werkte ik als geestelijk verzorger in een Eindhoven's ziekenhuis. Mijn dag begon altijd hetzelfde: in de kleine ruimte die we hadden ingericht als stilteplek. Via de bewegwijzering van het ziekenhuis bleken veel patiënten en bezoekers de weg daarheen te kunnen vinden. Elke ochtend ordende ik daar het kaarsenrek en controleerde of er nog voldoende lichtjes waren. Ook stak ik er alvast één aan bij de oude Christusikoon die we daar (diefstalbestendig!) aan de wand hadden

bevestigd, met een kort gebed voor alle mensen die deze dag een operatie of een andere ingrijpende behandeling zouden ondergaan.

En ik bladerde altijd even in het gebedenboek. Als elk lichtje, opgestoken in zo'n stilleruimte, staat voor een gebed, dan wordt alleen daar al heel wat gebeden. Soms schrijven mensen dan ook iets op in het gebedenboek. "Onze zoon wordt morgen geopereerd." "Dat mijn man er weer bovenop mag komen." "Ik voel me zo alleen." Vaak betrok ik wat in dat boek geschreven werd ook bij de voorbeden in de dienst met patiënten en gasten, 's zondags in de kapel.

Verhoort God onze gebeden dan ook? Tja, dat vragen mensen zich vaak af. Ik geloof van wel, maar dan moeten we 't natuurlijk wel even hebben over wat we onder 'verhoren' verstaan. Als we daarmee bedoelen dat God precies doet, of laat gebeuren, wat wij vragen, nee, dan lang niet altijd. Soms is dat heel verdrietig. En soms ook maar goed. Wij weten voor onszelf en anderen nu eenmaal niet of wat wij zo graag willen ook altijd het beste is. Maar een veel belangrijker effect van ons bidden is volgens mij dat we daarin een deel of aspect van ons leven voor God én voor onszelf a.h.w. uitspreiden, om Gods licht daarover te laten schijnen.

Hoe belangrijk ons gebed is, én hoeveel kracht er van bidden uit kan gaan, heb ik heel in het bijzonder ervaren in onze Pinksterdienst in Uden. Het ging in die dienst (en dat was ook de bedoeling van de voorbereidingsgroep) allemaal een beetje anders dan anders. De predikanten klommen op een zeepkist en veranderden de kerk in een *speakerscorner*. Lies Oosten mediteerde aan de hand van dichtregels van Gerrit Achterberg over de stilte waarin Gods Geest zich vaak verbergt maar soms ook te ontmoeten is. We hoorden het Pinksterevangelie, en de preek daarover werd een dialoog waaraan zelfs een afwezige deelnam. En de kinderen lieten ons in hun molentjes blazen om te laten zien hoe de Geest, net als de wind, niet te zien is maar wel werkt!

Voor mij (en voor vele anderen, zoals ik na de dienst hoorde) was het meest bijzondere in die dienst de voorbereiding op de gebeden. Dirk Schoenmaker had voorin de kerk een gebedsmuur gemaakt, zó groot dat drie mensen daar tegelijk hun intenties op

konden schrijven. Heel veel gemeenteleden gaven gehoor aan de uitnodiging om, onder meditatief orgelspel door Wim de Niet, naar voren te komen en op te schrijven waar zij deze dag voor wilden bidden. Bijna heel de muur werd vol geschreven. Zelden heb ik mij meer 'voorganger' gevoeld dan toen ik daarna dat alles namens al diegenen in ons gebed hardop voor God mocht brengen. Een gebed dat al eerder begonnen was, namelijk vanaf het moment dat mensen naar voren kwamen om te schrijven, terwijl anderen bleven zitten maar op hun manier ook bezig waren om dat stukje of aspect van hun leven voor God uit te spreiden.

Zoals één van de kerkgangers na afloop zei: "Alsof het waaien van Gods Geest ineens voelbaar werd."

ds Henk Veltkamp

SAMEN ETEN = SAMEN DELEN

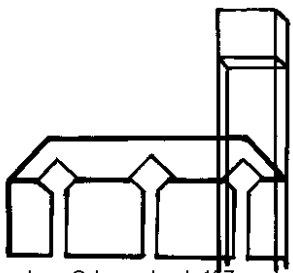
Ook zin om met elkaar het nieuwe seizoen te beginnen? De kerkgroep Jeugd organiseert, net als vorig jaar, voor iedereen een picknick op de startzondag: 4 september. Na de eredienst is er gelegenheid om koffie te drinken. Om ongeveer 12 uur vertrekken we met elkaar naar het park (bij slecht weer blijven we in de kerk).

Het is de bedoeling dat iedereen zelf iets te eten meeneemt. Het meegebrachte eten zetten we bij elkaar op tafels, zodat we het met elkaar kunnen delen en je ook iets van iemand anders kan proeven.

We vragen u ook om zelf een kleedje mee te nemen en zo nodig een stoel.

Wij zorgen voor drinken en tafels en indien nodig vervoer naar het park.

Graag opgeven via de mail bij Ria de Ruiters r.de.ruiter@home.nl of op de intekenlijst die een aantal weken voor de aanvang in de beide kerken zal hangen.

adres: Schepenhoek 157
tel.: 0413 -261488

Mededelingen van ds. Dick van der Vaart

Naam en identiteit

Bij de doop ontvangen we onze naam.
Hierin werkt de Joodse traditie in de Christelijke traditie door.

Al in het Eerste Testament blijkt uit verschillende verhalen de symbolische betekenis van de naam.

(Abram wordt Abraham, Saraï wordt Sara, Samuël wordt drie keer bij zijn naam geroepen enz.)

De naam bergt in zich het geheim van je diepste identiteit. Al voor je geboorte kent God je bij name.

Dat betekent dat God weet wie je ten diepste bent. Wat je absoluut gezien (in de relatie met God, "in eeuwigheid" al bent) moet je echter relatief gezien (voor jezelf en de mensen om je heen, in je leven, in de tijd) nog worden. Het absolute en relatieve door elkaar heen vlechtend zeg je: Ik moet nog worden wie ik ben.

Dit wordingsproces wordt "individuatie" (individu is "in - dividu is "niet meer deelbaar" genoemd. Het kind leeft in een eenheid met zijn ouders. In deze symbiotische (onbewuste eenheidsrelatie) met zijn ouders is het nog geen zelfstandig wezen. Langzamerhand leert het kind letterlijk en figuurlijk op eigen benen staan: van gedragen worden naar kruipen van kruipen naar staan van staan naar lopen. Het kind waagt zich steeds verder uit de buurt van de moeder totdat het op zichzelf gaat wonen of trouwen.

Dit proces wordt ook al in de bijbel beschreven. In het scheppingsverhaal lezen we: "Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw met wie hij één lichaam wordt." Het huwelijk is een stap in het individuatieproces. Daarom worden er door ouders en bruidsparen

ook dikwijls tranen geplengd in een huwelijksdienst. De stap wordt gedaan voor het Aangezicht van God die de mens tot zelfwording roept. Je wordt als Abram en Saraï geroepen om je familie te verlaten en op weg te gaan naar het beloofde land van je diepste identiteit. De volle ontplooiing van jezelf en daarin: van je talenten.

In het Nieuwe Testament lezen we dat Jezus op een dag in gesprek is met een aantal mensen. Het gesprek wordt onderbroken door Zijn leerlingen die tegen Hem zeggen: "Meester, je broers en zusters zijn er om je te spreken." Dan antwoordt Jezus: "Wie zijn mijn broers en zusters?" En dan wijst hij op de mensen met wie Hij in gesprek was en zegt: "Zij zijn Mijn broers en zusters." Ook een voorbeeld van individuatie. Jezus maakt duidelijk dat de diepste identiteit van de mens niet gevonden wordt in bloedverwantschap maar in je relatie met God. In die relatie waarin jij kind van God wordt, worden je medemensen je broers en zusters.

De relatie met je bloedverwanten blijft natuurlijk belangrijk en hoeft helemaal niet te worden verbroken zoals in sommige sekten gepropageerd wordt maar mag transformeren van een symbiotische (onbewuste eenheidsrelatie) in een bewuste, volwassen relatie.

De zo onvriendelijke lijkende opmerking van Jezus op de bruiloft van Kana waarop Jezus Maria antwoordt wanneer zij Hem zegt dat de wijn op raakt: "Vrouw wat heb ik met jou te maken?" moet denk ik ook in dit kader begrepen worden. Dat Jezus veel van zijn moeder hield blijkt uit de prachtig scène bij het kruis waar Jezus tegen Maria en Johannes zegt: "Vrouw zie uw zoon. Zoon zie uw moeder!"

Voor Hij sterft draagt Jezus de verantwoordelijkheid die Hij als oudste zoon voelde voor zijn moeder over aan Johannes.

Jezus' individuatieproces komt al aan het licht op zijn twaalfde. Wanneer zijn ouders Hem kwijt zijn en na Hem ongerust gezocht te hebben eindelijk vinden in de tempel antwoordt Hij hen: "Wisten jullie niet dat Ik bezig moet zijn met de dingen van Mijn Vader?"

We zijn allemaal verwickeld in het individuatieproces. We zijn allemaal bezig onze los maken van de symbiotische relaties waarin

we leefden met onze bloedverwanten. Dat gaat niet zonder spanningen. Dat openbaart zich in Jezus' "onvriendelijke" woorden tot zijn moeder op de bruiloft van Kana. Dat openbaart zich in de spanningen die zich onvermijdelijk voordoen in onze relaties met onze ouders, kinderen en broers en zusters. We zijn allemaal en levenslang bezig volwassen te worden. We zijn onderweg naar het beloofde land van onze diepste identiteit: de mens die we zijn in onze relatie met God (kind van God en daardoor broeders en zusters van andere mensen en daarmee in dubbele zin broeders en zusters van onze natuurlijke broers en zussen). Die identiteit wordt bewaard in onze doopnaam, de naam waarmee God ons roept. Wanneer ouders hun kind laten dopen vertrouwen ze het toe aan het individuatieproces dat het door zal maken. Ze vertrouwen het kind toe aan God en ze vertrouwen het kind toe aan zichzelf, aan de persoon die het kind nog worden moet terwijl het deze al is.

Startzondag

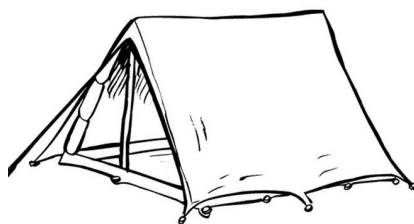
Op 4 september vieren we in een gezamenlijke dienst in Uden de startzondag. In deze dienst richten we de blik op de vrijwilligers in de kerk.

Vakantie predikant

Van 16 juli t/m 14 augustus ga ik op vakantie met mijn gezin. We gaan kamperen in Frankrijk. Ik heb al interessante boeken verzameld die ik hoop te kunnen gaan lezen.

Collega Henk Veltkamp, Inge van Es en Sannie Floor nemen voor mij waar.

Vriendelijke groet,
ds. Dick van der Vaart

Taal van verlangen

Lang nadat Adam en Eva uit het paradijs verdreven waren, stond Adam in de barre hitte de uitgedroogde rode aarde om te spitten. Eva zag van onder het afdakje van bladeren waar ze de wol van hun schapen zat te spinnen, hoe Adam zijn spa van zich af wierp, en zich op de harde grond voorover wierp.

Eva stond op en liep naar hem toe. "Adam, wat is er?"

Adam richtte zich op, balde zijn vuisten en riep: "Kijk dan toch, daar in de verte: engelen die met hun vlammende zwaarden ons de toegang tot het paradijs en de levensboom versperren! Wat voor bestaan hebben wij hier? Niets dan zweten en zwoegen. Léven wil ik. Maar Hij heeft gezegd: Adam, mens, stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren."

Eva dacht na en zei: "Adam, bedenk iets, doe iets, maak iets voor Hem zichtbaar, waardoor Hij onze wens om te leven zal zien en begrijpen."

Toen nam Adam zijn bijl en sloeg een stuk van een rots af. Met zijn beitel kerfde hij er strepen, halen en tekens in. Aan Eva liet hij zien wat hij gemaakt had, en Eva knikte goedkeurend. Daarna slingerde Adam dat stuk steen naar de verte waar de zwaarden van de engelen het onverbiddelijke zonlicht weerkaatsten, en ging verder met spitten.

Steeds als Adam treurig werd en hem de moed om te spitten verging, deed hij hetzelfde. Weer sloeg hij dan een stuk van de rots, kerfde er tekens in die ergens uit zijn binnenste leken te komen, waar zijn diepste smart en zijn hoogste verlangen huisden, en slingerde dat in de richting van het verloren paradijs achter de horizon.

Zo, zegt deze legende, is ons schrift ontstaan. Elke brief en elk verhaal, elk gedicht en elk boek verwijst ten diepste naar de taal van het verlangen. In elk schrift is, voor de goede verstaander, iets van heilige schrift herkenbaar. Zo wordt uit verlangen naar het verloren paradijs steeds weer opnieuw moed om te zijn geboren.

ds Henk Veltkamp (vrij naar H.G. Adler)

Lopend Vuur diensten

In Uden worden al gedurende vele jaren de zogenaamde Lopend Vuur diensten gehouden. De laatste jaren nam de frequentie van deze diensten echter af. Omdat deze diensten door iedereen echter zeer gewaardeerd werden heeft de kerkgroep eredienst besloten de organisatie ervan met nieuwe energie aan te pakken en heeft drie nieuwe Lopend Vuur diensten gepland.

Voor ik daarover meer vertel : **wat is een Lopend Vuur dienst ?**

In een gewone dienst is de beweging die wordt gemaakt die van de bijbel naar het leven. Het leesrooster geeft een bepaalde tekst aan en vervolgens gaan we op zoek naar de relevantie van deze tekst voor het dagelijks leven. In een Lopend Vuur dienst wordt de omgekeerde beweging gemaakt.

Er wordt een thema uit het dagelijks leven gekozen en vervolgens wordt gevraagd welke bijbelteksten oplichten wanneer dit thema de Schrift wordt binnengebracht.

Een gewone dienst wordt meestal alleen door de predikant of lekenvoorganger voorbereid. Een Lopend Vuur dienst wordt voorbereid door een groep gemeenteleden van ongeveer zes personen.

Zij werken daarbij met een stappenplan. In hun eerste bijeenkomst maken zij kennis met elkaar en delen zij de ervaringen die zij met het thema hebben opgedaan.

Voor de volgende bijeenkomst wordt afgesproken dat iedereen materiaal (muziek, kunst, verhalen, gedichten, krantenknipsels, Youtube clips etc.) gaat verzamelen die zullen worden uitgewisseld. De volgende stap is kiezen van een bijbelverhaal en het formuleren van de doelstelling van de dienst. De doelstelling probeert men te halen door de weg van het hart (liederen, gedichten, persoonlijke verhalen, kunst) en de weg van het verstand (logische opbouw, goede inhoud etc.).

De diensten worden niet alleen voorbereid maar voor een groot deel ook uitgevoerd door de voorbereidingsgroep. De predikant kan als theologisch en liturgisch adviseur worden ingeschakeld en gevraagd worden de meditatie te verzorgen.

Door de intensieve voorbereiding leren de leden van de voorbereidingsgroep elkaar kennen waardoor ze wanneer ze elkaar in de kerk weer tegenkomen elkaar op een andere manier zien.

De persoonlijke ervaringen die men in de voorbereidingsgroep deelt, kan men in de dienst ook met de gemeente delen. Het is mooi wanneer dit gebeurt. Sommige hele persoonlijke zaken zullen natuurlijk binnen de beslotenheid van de voorbereidingsgroep blijven. De intensiteit van de voorbereiding wordt dikwijls voelbaar in de dienst.

In principe is er ook in een normale dienst ruimte voor andere vormen van expressie dan het woord en de zang maar in een Lopend Vuur dienst is hier extra ruimte voor: kunst, drama, dans. Niet om de dienst op te leuken maar om recht te doen aan al onze zintuigen en lichamelijkheid.

Doordat het thema uit het dagelijks leven komt en concreet wordt door de ervaring van de leden van de voorbereidingsgroep herkennen de kerkgangers zich in hetgeen gepresenteerd wordt en is hun betrokkenheid groot.

De kerkgroep eredienst heeft drie Lopend Vuur diensten gepland:

op **6 november 2011** (dankdag voor gewas en arbeid)

met als thema : dankbaarheid;

op **5 februari 2012** met als thema : leven en

op **20 mei 2012** met als thema :vieren.

In de hal van beide kerken komt een lijst te hangen waar u uw naam op kunt zetten wanneer u één van deze diensten wilt helpen voorbereiden. De mensen die dit al eens hebben gedaan kijken hier dikwijls met grote vreugde op terug ! Geef u a.u.b. op !

Namens de kerkgroep eredienst, ds. Dick van der Vaart

Nieuw: oecumenisch jongerenwerk in Veghel

Binnenkort gaat er een project van start met een bijzondere naam: M25. Spreek uit, op z'n Engels: Em-Twentyfive. Daarin gaan jongeren tussen 12 en 18 jaar zich inzetten voor mensen in onze samenleving die best een steuntje in de rug kunnen gebruiken.

Die bijzondere naam is afgeleid van het Evangelie: M25 staat voor hoofdstuk 25 van Mattheüs. Daar zegt Jezus tegen zijn leerlingen: wat je voor de minsten van mijn broeders en zusters doet, doe je voor Mij. Denk maar aan mensen die honger of dorst hebben, mensen zonder onderdak, vreemdelingen of gevangenen.

Zo'n M25-groep, waarvan er in Delft, Leiden en omgeving al een aantal zijn, neemt contact op met instellingen en organisaties die zich inzetten voor mensen in de streek of stad waar je woont die het moeilijk hebben. Bijvoorbeeld met de voedselbank, huizen voor verstandelijk gehandicapten, ziekenhuis, zorgcentrum, jeugdgevangenis. Met de vraag: hoe kunnen wij jongeren bijdragen aan jullie werk?

M25 kent behalve de leeftijd geen drempels om mee te doen. Of je gelovig bent of niet, rooms-katholiek, protestants, moslim of hindoe, je bent van harte welkom. Want andere mensen willen en kunnen helpen, is niet aan godsdienst of levensbeschouwing gebonden.

Inmiddels is in juni al een startbijeenkomst gehouden. Diaken Hans van Bommel, de nieuwe diaken voor de Veghelse parochies, heeft in zijn vorige standplaats Delft veel ervaring met zo'n groep opgedaan en is enthousiast om hier ook te starten.

Nieuwsgierig? Kijk op www.m25delft.nl of www.m25leiden.nl.

Meer informatie bij ds Henk Veltkamp. En ook onze Kerkgroep Jeugd is op de hoogte.

BAGAGE

In De Watersteeg, het verpleeghuis hier in Veghel waar ik als geestelijk verzorger werk, had ik het met een groepje bewoners over het thema "zomer".

Waar denk je dan aan? Ik had een grote zon getekend en in de stralen van die zon schreef ik de woorden die de bewoners noemden: terras, zonnebril, zwemmen, ijsjes, strand, uitstapjes, zomermarkt, Avondvierdaagse, warm, zonnebloemen.

Vervolgens kregen we het erover dat je niet alleen in de vakantie een reis kunt maken, maar dat ons hele leven een reis is. We zijn allemaal onderweg in ons leven. We maken een levensreis, over heuvels en door dalen en we hebben ook allemaal een koffer of rugzak bij ons. Daarin zitten onze levensverhalen en spulletjes die we graag bij ons hebben. Het is leuk om elkaar daarover te vertellen en onze dierbare dingen te laten zien. Dan deel je het leven met elkaar, kun je elkaar begrijpen en elkaar ook beter steunen.

Op onze reis door het leven gaat ook God, de Liefdevolle, de Eeuwige, met ons mee, om ons inzicht en steun te geven. Het volgende lied zingt daarover:

*Geef mij kracht heel mijn leven Heer,
geef mij kracht heel mijn leven Heer,
geef mij kracht heel mijn leven Heer, o geef mij kracht.*

*Ik ben mens onder velen Heer,
ik ben mens 'k wil vertrouwen Heer,
ik ben mens 'k wil geloven Heer, o geef mij kracht.*

*Steeds op zoek naar de waarheid Heer,
steeds op zoek naar de eenheid Heer,
steeds op zoek naar de liefde Heer, o geef mij kracht.*

*Voor de mens wil ik werken Heer,
voor de mens wil ik geven Heer,
voor de mens wil ik leven Heer, o geef mij kracht.*

Toen we het in de bewonersgroep erover hadden wat je mee moet nemen, wat je nodig hebt op je pad door het leven, werden er natuurlijk dingen genoemd als eten, drinken en kleding, maar een bewoner zei ook: "De tien geboden"!

Daarover ging het ook in de kerkdienst in Veghel op 26 juni: hoe belangrijk het is dat je die leefregels kent en ernaar leeft, ieder moment van ons leven. Dat je die richtingaanwijzers altijd bij je hebt. Samengevat in de grote leefregel van de liefde: "Heb de Heer uw God lief met heel uw hart, heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand en uw naaste als uzelf." Jezus hamerde hier steeds op en leefde het voor en vertelde erover in vele verhalen. Ik heb het Huub Oosterhuis eens zo horen zeggen: "Heb lief en doe recht".

Dit gedicht nemen we ook mee onderweg:

BAGAGE

*Stop wat humor in je rugzak.
Neem wat optimisme mee.
en wat reisgenoten zoeken,
dat is ook geen gek idee!
Weten welke kant je op wilt
en op weg gaan met een doel,
ook al is dat doel maar simpel,
het geeft toch een goed
gevoel.*

*Durf eens naar de weg te
vragen,
stuur misschien een beetje bij.
Laat je af en toe verrassen
door die gekke maatschappij.
Met wat wilskracht als bagage
zit je bijna altijd goed.
Grote struikelblokken neem je
met een beetje durf en moed.*

*Als je liefde weet te geven
wordt het leven kinderspel.
Vul je rugzak dus met liefde.
Wie die uitdeelt, komt er wel!*

Iedereen een goede zomertijd toegewenst!

Welmoed van Seventer

Onze Vader

De zondag voor Pinksteren hadden we onze gezamenlijke Avondmaalsdienst in Veghel. Omdat veel scholen vakantie hadden waren er maar weinig kinderen. Ria de Ruiters stelde voor om voor deze keer kindernevendienst en jeugdkerk te combineren. Dat ging goed en leverde iets bijzonders op: ze kwamen terug in de kerk met een kleurige paraplu waaraan allerlei briefjes hingen. Over bidden hadden ze 't met elkaar gehad, vooral over het Onze Vader, vertelden ze. En Wander las ons een gebed voor, waardoor je het Onze Vader zoals Jezus ons dat leerde beter gaat begrijpen. Om dat nog eens na te kunnen lezen (en na te bidden) volgt hier die tekst:

*Onze Vader in de hemel, u staat zorgzaam om ons heen.
Geef dat alle mensen weten: zoals u is er maar één.
Doe ons telkens weer geloven in een wereld zonder pijn,
in uw rijk dat eens zal komen en dat soms te zien zal zijn.
Help ons samen goed te leven en te doen wat u graag wilt.
Geef ons elke dag te eten tot de honger is gestild.
En vergeef ons wat we fout doen, net als wij niet blijven staan
bij de fouten van een ander, maar weer samen verder gaan.
Help ons om te zien wat goed is en wat slecht is, boos of
naar.
Geef dat wij het juiste kiezen, dat we goed zijn voor elkaar.
Onze Vader, wij geloven, dat u onze wereld leidt.
Met uw licht helpt u ons verder.
Hier en nu en straks.
Altijd.
Amen.*

Maatschappelijke stages

Wat is een maatschappelijke stage?

Een maatschappelijke stage is een algemene 'snuffelstage' waar het gaat om ruiken en proeven aan vrijwilligerswerk. Vanaf schooljaar 2011-2012 is deze stage verplicht voor alle middelbare scholieren.

Waarom zou onze kerkelijke gemeente meedoen?

De kerk staat midden in de maatschappij. Ze heeft jongeren iets te bieden. De maatschappelijke stage is een mooie kans om jongeren kennis laten maken met de verschillende facetten van kerk zijn. Jongeren die al vrijwilligerswerk doen in de gemeente, zoals oppas, koffieschenken, meedraaien met een kinderclub of bij kindernevendienst, kun je aanmoedigen om hun vrijwilligerswerk te laten mee tellen voor hun maatschappelijke stage. Je kan ook met een jongere samen gaan nadenken over wat zijn of haar talenten zijn en hoe die voor de kerk kunnen worden ingezet.

Jongeren

Vanaf het schooljaar 2011-2012 is het ook mogelijk om binnen onze kerk je maatschappelijke stage te doen. Er zijn volop mogelijkheden.

Wil je meer weten? Neem dan contact op met
Margriet Bräuner brauener@ziggo.nl
of Ria de Ruiter r.de.ruiter@home.nl

Rommelmarkt Veghel

Natuurlijk heeft u er naar uit gekeken, velen van jullie hebben bijgedragen, maar nu komt hij er dan eindelijk weer:

**DE JAARLIJKSE ROMMELMARKT
OP ZATERDAG 10 SEPTEMBER a.s.**

Iedereen is van harte welkom om te kijken of er iets van zijn/haar gading bij is.

Ook deze 27e (!) keer beginnen we om 9:00 uur en om 15:30 uur gaan we sluiten.

Het Meijerijplein - voor onze kerk - in Veghel zal deze dag weer bevolkt worden door meer dan 40 kramen met vele leuke spulletjes.

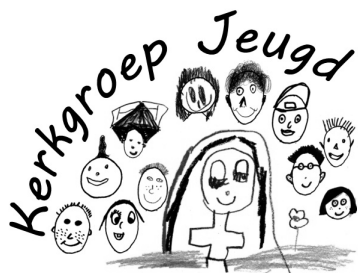
U kunt nog iedere dinsdagavond t/m 30 augustus van 19.00 uur tot 21.00 uur uw voor de verkoop geschikte spulletjes brengen naar de grijze Nissenhut aan de Lagelandstraat 10 in Veghel.

Een team van vrijwilligers staat daar klaar om alles te sorteren. In verband met de hoge verwijderingskosten worden witgoed, bankstellen, grote kasten, bedden, spiralen en matrassen niet aangenomen door het acceptatieteam. Zij beoordelen ook of de spullen verkocht kunnen worden op onze rommelmarkt.

De opbrengst van de rommelmarkt worden gebruikt voor onderhoud en inventaris van onze kerk en diaconale doelen.

Voor meer informatie kunt u bellen naar 0413-344030.

Namens de evenementencommissie en met hartelijke groet,
Andries Hofman

Hallo allemaal,

Het is weer zover, de ZOMERVAKANTIE is begonnen. De oppas, de kindernevendiensten en de tienerkerk liggen even stil. We wensen iedereen een hele fijne tijd, veel plezier, zon, rust en voor

diegenen die op reis gaan een hele goede reis. We hopen jullie na de zomervakantie allemaal weer gezond en uitgerust te mogen begroeten.

We beginnen ook dit seizoen weer met picknick op de startzondag van 4 september. Zie voor verdere informatie hierover elders in dit klankbord.

VAKANTIE

(Naar Marcus 4,26-33)

Jezus was een toffe leraar.

Hij vertelde dikwijls en zo kon men veel van Hem leren.

Dikwijls vertelde Jezus over het Rijk van God. En met het Rijk van God bedoelde Hij, een hele mooie wereld op aarde.

Ooit zou die prachtige wereld er komen, zei Hij. Stilletjes zal die wereld groeien zoals het gebeurt met een boer die gezaaid heeft en elke dag weer opstaat en slapen gaat, en op een dag zal het zaad uitkomen door de zon en de regen, en het zal groeien tot prachtige planten. Al die mooie planten zouden groeien zonder dat de boer er iets aan moest doen.

Zo zal het Rijk Gods er komen, zei Jezus.

De mooie wereld op de aarde kan zelfs beginnen met een mosterdzaadje, zei Jezus. Dat is een piepklein zaadje, wel het allerkleinste zaadje van heel de wereld.

Als je dat zaadje zaait in de grond schiet het omhoog en het wordt

groter dan al de groenten en bloemen, groter dan de fruitbomen. De mosterdplant krijgt heel veel takken en wordt zo groot dat de vogels er onder komen schuilen voor de zon en nestjes kunnen bouwen. Zo'n prachtige boom waar iedereen graag in komt wonen zo zalig zal die mooie wereld worden.

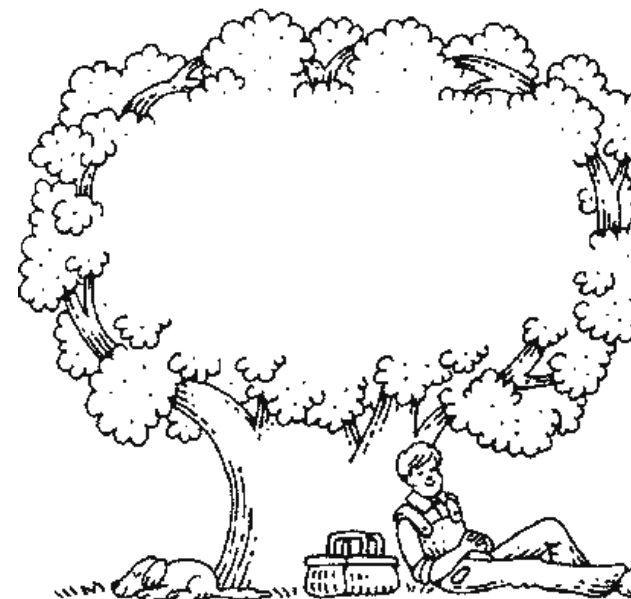
Zo leerde Jezus ons hoe graag God ons ziet omdat Hij ons een mooie wereld geeft.

En zo leerde Hij ook dat uit kleine dingen ook heel mooie zaken kunnen ontstaan.

Zo zijn al de kleine dingen die wij op school doen voor mekaar mooie takken van de boom van Gods Rijk.

Zo zijn al de mooie dingen die wij in de vakantie zullen doen.

www.kindengeloof.nl

Schrijf in deze boom je mooiste vakantiemoment.

Oppasdienst

De oppasdienst is hard op zoek naar mensen die af en toe tijdens de eredienst willen oppassen op de kinderen onder de 4 jaar. Ook ouders van deze kinderen willen graag een kerkdienst bijwonen. Verder zijn we op zoek naar iemand die de oppasdienst wil coördineren. Dit betekent roosters maken en contact onderhouden met degene die oppassen.

Mochten we geen mensen hiervoor kunnen vinden dan zou de oppasdienst wel eens kunnen verdwijnen en dat zouden we met elkaar toch niet moeten willen.

Mocht u/jij interesse hebben neem dan contact op met Tosca Knechten tel. 252069 of Tosca@knechten.com

Kindernevendienst

De kindernevendienst in Uden begint weer op 21 augustus en de kindernevendienst in Veghel op 28 augustus.

Tienerkerk:

De eerste bijeenkomst is weer op 11 september.

Noteer in je agenda vast de volgende datums: 11 september, 25 september, 9 oktober, 23 oktober, 6 november, 20 november, 4 december, 18 december.

Website:

Wisten jullie al dat onze kerk ook een eigen website heeft? Kijk maar eens op www.sowkerk-uv.nl Op deze site staat ook een jeugdpagina. Hebben jullie ideeën voor deze pagina dan kan je dit mailen naar jeugd@sowkerk-uv.nl

We zijn heel benieuwd naar jullie reactie.

Namens de kerkgroep Jeugd.

Ria de Ruiter

E mail r.de.ruiter@home.nl

Ik geef de pen door aan.....

En met die pen begint het verhaal over de "Boze koster"

Dominee Dick van der Vaart vertelde eens dat hij in zijn studietijd een boekje gelezen had over wat voor soort mens een koster is. Vroeger, en op veel plaatsen nu ook nog, werkt de koster de hele week in en voor de kerk en verdient daar zijn geld mee. Hij stofzuigert, maakt de wc schoon, regelt de verwarming, drukt liturgieën af, zet koffie voor vergaderingen, begeleidt begrafenissen en huwelijken enz. Op zondag is hij aanwezig en luidt de klok. Hij loopt dan rond in een zwart pak en kijkt een beetje boos omdat al die mensen zijn kerk weer vuil maken en een beetje ontregelen.

In onze kerk gaat dat anders. Wij hebben geen geld voor een vaste koster en dus doen wij het met vrijwilligers. Emmie, Henk, Theo, Dirk en Jan hebben ieder een taak die ze elke week uitvoeren.

Wij noemen ons dan ook "het koster-team". Bijzonder aan ons team is dat Emmie de jongste is en de andere vier ouder dan 73 zijn! Dus eigenlijk jullie Opa's! Toch vinden wij "kosteren" nog leuk om te doen. En soms is het een uitdaging om bijvoorbeeld de kerk anders in te richten of te helpen bij een Kerstmarkt of een mooie liturgie te maken of een begrafenis met koffietafel te begeleiden.

Ook kontakten met groepen mensen die onze kerk tijdelijk willen huren voor bijvoorbeeld een muziekkuitvoering, zijn voor ons plezierige zaken.

En.....op Zondag moet de kerk altijd Tip-Top zijn! Op Zondag doen wij geen dienst. Dan is er het team van de Gastvrouwen en Gastheren maar voor het verhaal daarover geef ik de pen door aan Jeanette Angenent en..oh ja..meestal kijkt ons team nooit boos!!

Namens het kosterteam: Henk Janse.

Noot van de redactie: Het bovenstaande heeft betrekking op het werk van het kosterteam in Uden.

T.z.t. vragen wij aan de koster van Veghel "de pen" over te nemen.